

Sygn. akt V *U 146/12*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku w S. Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Ewa Sławińska- Klamann**

Protokolant: st.sekr.sądowy Joanna Adamczyk-Podolska

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2013r. w Słupsku

na rozprawie sprawy

z odwołania E. D.

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

z dnia 5 stycznia 2012 r. znak I (...)

w sprawie E. D.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

o rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

I. oddała odwołanie,

II. nie obciąża ubezpieczonej E. D. kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Ubezpieczona E. D. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 5 stycznia 2012 roku, znak I (...) przyznającej jej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Ubezpieczona domagała się zmiany decyzji argumentując, iż stan jej zdrowia ulega ciąglemu pogorszeniu, a to w jej ocenie uzasadnia wniosek o rentę.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od ubezpieczonej na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych argumentując, lekarz orzecznik ZUS oraz komisja lekarska po przeprowadzeniu badań lekarskich i przeprowadzeniu analizy dokumentacji lekarskiego uznali, że u E. D. nie zachodzi całkowita niezdolność do pracy .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona E. D. urodziła się (...) roku, lat 44, zawód wyuczony i wykonywany obuwnik, nie pracuje od 11 lat.

W okresie od 01 lutego 2000 roku do 31 grudnia 2013 roku uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, z powodu schorzeń kardiologicznych. Ubezpieczona od 1 sierpnia 2009 roku do listopada 2011 roku była uprawniona do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Bezsporne, nadto dowód : akta dokumentacji lekarskiej ZUS

W dniu 18 października 2011 roku ubezpieczona wniosła o przyznanie prawa do renty.

Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 14 listopada 2011 roku rozpoznał u ubezpieczonej wrodzona wadę serca – anomalie E., niedomykalność zastawki trójdzielnej, niewydolność krążenia (...), nadciśnienie tętnicze, otyłość i orzekł, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy.

E. D. wniosła sprzeciw od powyższego orzeczenia do komisji lekarskiej ZUS, która orzekła, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy .

Na tej podstawie organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 5 stycznia 2012 roku organ rentowy przyznał ubezpieczonej rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31 grudnia 2013 roku.

dowód: akta dokumentacji lekarskiej : orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 14 listopada 2011 roku k.134 verte, orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 23 grudnia 2011 roku k. 147, zaskarżona decyzja k. 117-118, akta rentowe ZUS : wniosek k.113

Stwierdzone u ubezpieczonej schorzenia kardiologiczne tj. wada serca wrodzona(niedokładnie zweryfikowana) w II° (...), nadciśnienie tętnicze nie powodują u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy. Ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy do końca 2013 roku.

W obecnym okresie wady serca ubezpieczona w znacznym stopniu utraciła zdolność zatrudnienia i zarobkowania i jest niezdolna do pracy w charakterze obuwnika. Zdolna jest do pracy niezgodnej z uzyskanymi kwalifikacjami , ale tylko do bardzo lekkiej.

Stwierdzone u ubezpieczonej schorzenia psychiatryczne tj. stwierdzone zaburzenia nerwicowe oraz ociążałość umysłowa nie powodują u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy.

Ubezpieczona zakwestionowała opinie biegłych wnosząc o powołanie biegłego psychologa i lekarza medycyny pracy./
bezsporne/

dowód: akta sprawy : opinia biegłych z dnia 13 sierpnia 2012 roku k.12-13,

Stwierdzone u ubezpieczonej schorzenia reumatologiczne pod postacią; gorączki reumatycznej w wywiadzie i wady postawy-kyfozy patologicznej kręgosłupa piersiowego nie powodują u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy. Gorączka reumatyczna przeżyta w dzieciństwie nie pozostawiła powikłań w zakresie układu kostno-stawowego, w jej następstwie występują często wady serca. Jedynym zasadniczym odchyleniem od normy w zakresie narządu ruchu jest nieprawidłowa postawa spowodowana kyfozą patologiczną kręgosłupa piersiowego

Stwierdzone u ubezpieczonej schorzenia internistyczne tj. nadciśnienie tętnicze unormowane, otyłość I stopnia , niezbyt żołądka w wywiadzie czyni ubezpieczoną częściowo niezdolna do pracy do końca 2013 roku.

dowód: akta sprawy : opinia biegłego reumatologa z dnia 12 grudnia 2012 roku k.36 verte , opinia biegłego internisty z dnia 6 lutego 2013 roku k.48 verte

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej E. D. nie zasługuje na uwzględnienie.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia czy ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy. Spełnianie przez ubezpieczoną pozostałych określonych w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i

rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. 2009r., Nr 153, poz. 1227) nie było przez organ rentowy kwestionowane.

Definicję niezdolności zawiera przepis art. 12 ustawy, który stanowi, że niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 2 i 3 w/w ustawy).

Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, a także możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 w/w ustawy).

Dokonując zaś oceny przewidywanego okresu niezdolności do pracy zarobkowej bierze się pod uwagę przesłanki wynikające z treści §6 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy (Dz. U. nr 273, poz. 2711), czyli charakter i stopień naruszenia sprawności organizmu oraz rokowania odzyskania zdolności do pracy. Treść powołanych przepisów obliguje do tego, aby niezdolność do pracy rozpatrywać indywidualnie w odniesieniu do konkretnej osoby, przy uwzględnieniu jej stanów chorobowych, wieku, kwalifikacji.

Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe na powyższą okoliczność, dopuszczając dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych z zakresu reumatologii, kardiologii, psychiatrii, interny jako odpowiednich ze względu na schorzenia ubezpieczonej.

Przy ocenianiu waloru dowodowego wydanych opinii Sąd miał na względzie, że opinia biegłych podlega, jak inne dowody ocenie według art. 233§1 kpc, lecz odróżnia ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłych, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłych nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Zgodnie z art. 233§1 kpc, Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Sąd nie jest związany opinią biegłych i ocenia ją na równi z innymi środkami dowodowymi w ramach swobodnej oceny dowodów.

Biegli wskazali, iż aktualny stopień nasilenia rozpoznanych u E. D. schorzeń nie uzasadnia kwalifikacji o całkowitej niezdolności do pracy. Sąd uznał, iż można oprzeć rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie na dowodzie z opinii powołanych biegłych.

Sąd Okręgowy przyjął wydane przez nich opinie sądowo – lekarskie za podstawę rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy uznając, że opinie te sporządzone przez lekarzy specjalności odpowiednio dobranych do schorzeń ubezpieczonej w sposób fachowy, merytoryczny odnoszą się do oceny niezdolności w płaszczyźnie medycznej (biologicznej), gdzie biegli wzięli pod uwagę charakter i przebieg procesów chorobowych ubezpieczonej na stan czynnościowy organizmu, sprawność ogólną organizmu i stopień określenia skutków schorzeń ubezpieczonej.

Z treści opinii wynika, że biegli dokonali oceny stanu zdrowia na podstawie analizy akt, a następnie przeprowadzili z ubezpieczoną wywiad i badanie podmiotowe. Specjaliści wskazanych dziedzin jednoznacznie orzekli, że badana nie jest całkowicie niezdolna do pracy albowiem w przebiegu zmian chorobowych nie stwierdzono naruszenia sprawności

organizmu uzasadniającej całkowitą niezdolność do pracy. W obecnym okresie wady serca ubezpieczona w znacznym stopniu utraciła zdolność zatrudnienia i zarobkowania, ale nie utraciła tej zdolności całkowicie.

Nadto, gorączka reumatyczna przebyta w dzieciństwie nie pozostawiła powikłań w zakresie układu kostno-stawowego. Pozostałe występujące u ubezpieczonej schorzenia również nie powodują całkowitej niezdolności do pracy.

Sąd nie powziął wątpliwości co do oceny stanu zdrowia i wniosków biegłych sądowych, którzy przekonująco uzasadnili stanowisko w przedmiocie kwalifikacji ubezpieczonej.

Biegli uwzględnili wykonywany przez ubezpieczoną zawód oraz posiadane kwalifikacje. W żadnej mierze Sąd nie znalazł podstaw do negowania treści opinii biegłych, czy kwestionowania dokonanego rozpoznania.

Biegły zachowuje niezawisłość co do merytorycznej treści opinii, co zapewnia prawidłową rolę tej opinii w postępowaniu sądowym (orz. SN z 7 stycznia 1997 r., I CKN 44/96, niepubl.). Według wyroku SN z 14 marca 2007 r., III UK 130/06, LexPolonica nr 1871267 (OSNP 2008, nr 7-8, poz. 113) opinia biegłych dostarcza sądowi wiedzy specjalistycznej koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe.

Sąd nie może - wbrew opinii biegłych - oprzeć ustaleń w tym zakresie na własnym przekonaniu.

Sąd rozpoznając sprawę miał na uwadze, że o prawie do renty z tytułu niezdolności do pracy decyduje taki stopień nasilenia schorzeń, który obiektywnie - na podstawie opinii biegłych specjalistów, czyni osobę ubezpieczoną całkowicie niezdolną do pracy. Aktualnie stopień nasilenia rozpoznanych u E. D. schorzeń, takiego twierdzenia nie uzasadnia. Nie mogą być zatem uwzględniane jedynie subiektywne odczucia ubezpieczonej, w której ocenie zły stan zdrowia czyni ją całkowicie niezdolną do pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uznał, że ubezpieczona nie jest osobą niezdolną do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 1, 2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.) i nie przysługuje jej prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W tym stanie rzeczy uznając odwołanie ubezpieczonej za niezasadne, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie, o czym orzeczono w punkcie I sentencji.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 kpc uznając, że zachodzą szczególne okoliczności uzasadniające nie obciążanie ubezpieczonej na które składała się trudna sytuacja finansowa ubezpieczonej o czym Sąd orzekł jak w punkcie II sentencji.